

6. Odnosi li se pojam pravila Zajednice iz članka 3. stavka 4. Direktive br. 2005/29/EZ samo na odredbe sadržane u europskim uredbama i direktivama te na pravila njihova izravnog prenošenja ili on uključuje i zakonske odredbe i odredbe drugih propisa o provedbi načela europskog prava?
7. Protivi li se načelu *lex specialis* iz uvodne izjave 10. i članka 3. stavka 4. Direktive 2005/29/EZ, člancima 20. i 21. Direktive 2002/22/EZ kao i člancima 3. i 4. Direktive 2002/21/EZ⁽⁴⁾ tumačenje odgovarajućih odredbi nacionalnog provedbenog propisa prema kojima se smatra da se – svaki put kada se u reguliranom sektoru koji uključuje pravni režim sektorske „zaštite potrošača”, u kojem sektorska tijela imaju regulatorne ovlasti i ovlasti sankcioniranja, utvrdi postupanje koje se može podvesti pod pojam „agresivne prakse” u smislu članaka 8. i 9. Direktive 2005/29/EZ ili prakse koja se „u svim okolnostima smatra agresivnom” u smislu Priloga I. Direktivi 2005/29/EZ – uvijek treba primijeniti opći propis o nepoštenoj praksi, i to i onda kada postoji sektorski propis koji je donesen radi zaštite potrošača i temelji se na odredbama prava Unije, koji u potpunosti uređuje istu „agresivnu praksu” i praksu koja se „u svim okolnostima smatra agresivnom” ili, u svakom slučaju, istu „nepravilnu praksu”?

- ⁽¹⁾ Napomena: primijenjen je redosljed brojanog označavanja pitanja koji se razlikuje od onog korištenog u odluci kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku u kojoj su postojale dvije grupe pitanja koja nisu bila uzastopno brojčano označena.
- ⁽²⁾ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL 2005., L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.)
- ⁽³⁾ Direktiva 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) (SL 2002., L 108, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 3.)
- ⁽⁴⁾ Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) (SL 2002., L 108, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 25.)

Žalba koju je 30 ožujka podnijela Republika Poljska protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 19. siječnja 2017. u predmetu T-701/15, Stock Polska protiv EUIPO-a – Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Predmet C-162/17 P)

(2017/C 239/28)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Republika Poljska (zastupnik: Bogusław Majczyna)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- u cijelosti ukine presudu Općeg suda (deveto vijeće) od 19. siječnja 2017., Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA), T-701/15;
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naloži svakoj stranki snošenje vlastitih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Poljska zahtijeva da se u cijelosti poništi presuda Općeg suda (deveto vijeće) od 19. siječnja 2017., Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA), T-701/15 i predmet vrati tom sudu na ponovno odlučivanje.

Opći je sud pobijanom presudom odbio tužbu društva Stock Polska z o.o., sa sjedištem u Lublinu, protiv odluke žalbenog vijeće Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (OHIM, koji se nakon promjene naziva sada naziva Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo – EUIPO) od 24. rujna 2015. u predmetu R 1788/2014-5, kojom je potvrđena odluka EUIPO-a od 14. svibnja 2014. o odbijanju registracije žiga Europske unije koju je zatražilo društvo Stock Polska z o.o.

Presudom Općeg suda i odlukom EUIPO-a koja joj je prethodila odbijena je registracija žiga „Lubelska” zbog njegove sličnosti sa žigom „Lubeca”, na temelju koje postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu javnosti u Njemačkoj, gdje raniji žig „Lubeca” uživa zaštitu, u pogledu podrijetla proizvoda označenih tim žigom, u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Uredbe Vijeća (EU) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije.

Republika Poljska protiv pobijane presude iznosi sljedeće žalbene razloge:

1. Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije ⁽¹⁾, jer nije provedena sveobuhvatna ocjena postojanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu na temelju cjelokupnog dojma, uzimajući u obzir njihove razlikovne i dominantne elemente, osobito s obzirom na to da je ocjena sličnosti znaka i ranijeg žiga neosnovano ograničena na jedan element tog znaka (verbalni element).

Opći sud počinio je pogrešku prihvativši da se prilikom ocjene sličnosti dvaju žigova uzme u obzir samo jedan element složenog žiga (verbalni element) i usporedi s drugim žigom, pri čemu je iz te ocjene isključen figurativni element, a da nije prethodno utvrđeno da je verbalni element dominantan, a figurativni beznačajan. Opći sud samo je utvrdio da figurativni element ima slab razlikovni karakter, pri čemu nije uzeo u obzir da to što taj element znaka ima slabi razlikovni karakter ne mora značiti da taj element nije dominantan.

2. Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009 i načela jednakog postupanja, dobre uprave i pravne sigurnosti, jer se nije uzela u obzir činjenica da je EUIPO odstupio od svoje prethodne prakse odlučivanja utvrđene u svojim smjernicama i da je, slijedom toga, prihvaćena odluka koja je protivna takvoj praksi.

Opći sud nije uzeo u obzir činjenicu da je EUIPO odstupio od svoje prethodne prakse odlučivanja, utvrđene u spomenutim smjernicama, u pogledu primjene članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, pri čemu nisu postojale posebne okolnosti koje bi opravdale to odstupanje.

3. Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, jer su prilikom ocjene postojanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu kao istinite prihvaćene činjenice koje nisu općepoznate, dok su općepoznate, bitne činjenice zanemarene, što je dovelo do iskrivljenja činjenica i dokaza, osobito jer:

(a) je kao općepoznata prihvaćena činjenica da prosječni njemački potrošač ne zna značenje naziva „Lubeca”, s obzirom na to da stupanj poznavanja latinskih naziva gradova (poput Lubece) nije povezan sa stupnjem znanja latinskog kao takvog, i da konzumenti alkoholnih pića pridaju veliko značenje zemljopisnom podrijetlu tih pića,

(b) je kao općepoznata prihvaćena činjenica da se figurativni element u obliku krune uobičajeno koristi na etiketama alkoholnih pića.

4. Povreda obveze obrazlaganja prilikom primjene članka 8. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009, jer

(a) nije bilo navedeno koji je element znaka Opći sud smatrao dominantnim,

(b) nisu navedene okolnosti na kojima se temelji tvrdnja da prosječnom njemačkom potrošaču nije poznato značenje riječi „Lubeca”.

⁽¹⁾ SL 2009., L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)